

[Førmanden.]

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Lovforslaget (nr. 131) findes i tillæg A. sp. 2915, fremsættelsen i tidenden sp. 2230).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Buchart Petersen: Det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag nr. 131 om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning bygger som nævnt i bemærkningerne på et udvalgsarbejde, som blev iværksat, efter at dyrlægeloven havde været til revision i folketingssamlingen 1968-69.

I udvalgsbetænkningen er samlet et omfattende materiale til belysning af de to spørgsmål, der her skal tages stilling til, nemlig spørgsmålet om anvendelse af mellemteknikere inden for ét eller flere af de områder, der ved lovens § 4, stk. 1, er henført til dyrlægegerningen, samt spørgsmålet om at give landmænd adgang til at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang, end det er tilladt efter de nugældende bestemmelser.

Udvalgsbetænkningen er afgivet i september måned 1972, altså forud for folkeafstemningen om Danmarks tilslutning til EF. For så vidt angår spørgsmålet om mellemteknikere, har udvalget ikke fundet det hensigtsmæssigt at tage endelig stilling, men har foreslået, at der skabes fornødent lovgrundlag for administrativ gennemførelse af bestemmelser om anvendelse af mellemteknikere ved den foreslåede ændring under nr. 1 af lovens § 4, stk. 4.

Udvalget peger på, at der ud over de i bilagsmateriale til betænkningen indeholdte oplysninger om økonomiske og tekniske ulemper, der skal søges fjernet, hvis mellemteknikere skal anvendes, er to spørgsmål, som må give anledning til særlige undersøgelser og overvejelser. Det ene er spørgsmålet om uddannelse, det andet er

spørgsmålet om den nødvendige tilpasning til EF.

For så vidt angår spørgsmålet om, at der gives landmænd adgang til at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang, end det er tilladt efter de nugældende bestemmelser, foreslår udvalget indsat en ny bestemmelse, der vel ikke udvider landmandens adgang til at få udleveret lægemidler til egen anvendelse på sine husdyr, men giver fastere rammer for lovligheden af dyrlægens udlevering af lægemidler, hvad enten sådan udlevering finder sted i sædvanlig praksisarbejde eller sker i henhold til særlige ordninger, som er aftalt mellem landbruget og dyrlægerne.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang lægemidler til veterinær brug kan fritages fra receptpligt og undtages fra apotekernes forhandlingsret, foreslår udvalget forelagt for apotekerlovudvalget med henstilling om, at apotekerlovudvalget i videst muligt omfang tager hensyn til de synspunkter, der fremgår af afsnit II i deres betænkning.

For begge ændringer gælder, at det drejer sig om forhold, der er af stor betydning både for produktion og afsætning af landbrugsvarer, og at vi derfor i det videre arbejde med disse spørgsmål må søge at finde frem til løsninger, der inden for EF og for vor fortsatte eksport til tredjelande giver os den bedst mulige position.

Landbrugsministeren oplyser i fremsættelsen, at han vil komme med et ændringsforslag, som har forbindelse med revisionen af levnedsmiddeloven, og som går ud på, at der skabes lovhjemmel for at forbyde anvendelse af bestemte arter af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer i sygdomsforebyggende eller helbredende øjemed til husdyr. Formålet med denne bestemmelse er at forebygge forekomsten af uønskede rester af nævnte lægemidler og stoffer i levnedsmidler af animalsk oprindelse.

Den foreslåede ændring under nr. 1 vil give fornødent lovgrundlag for administrativ gennemførelse af bestemmelser om anvendelse af mellemteknikere, og det må være hensigtsmæssigt at foretage denne lovændring. I hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at anvende mellemteknikere, må der søges tilvejebragt klarhed over gennem en yderligere undersøgelse, som det også er påpeget af udvalget.